

In Stille Verwondering Vol Kracht

Wanneer het leven haar licht laat schijnen.
Een nieuwe kijk geeft op,
Waar ik eerst (keer op keer) leek te stikken in de zwaarte van het donker
Opeens mijn moed wél kon herpakken,
Voorzichtig, danwel, wanneer alle seinen op groen: voortvarend.
Zoals de ontluikende lente zich met de moedigsten der ontkiemenden.
Ontwaakt uit de winterslaap
De eerste pogingen nog glashard neergesabeld door Moeder Natuur
Te vroeg, te vroeg: Geduld.
En toch het wachten in het donker
Juist van die Zaadjes Vol Acceptatie
Wanneer is het juiste moment?
In Overgave, in afwachting, lerende samen te zijn met Het Vertrouwen
Wil ik, kan ik: mág ik?
Te vroeg, te vroeg: Geduld.
En plotsklaps binnen twee weken voltrekt het zich.
Het Lentewonder Der Natuur
Iets waar we weer (meer) op mogen vertrouwen
De natuur en onze natuur als (mijn) metgezel.
In Vol Vertrouwen kan ik, en het goede in mij, Ontkiemen
In een gespreid bedje zonder opgegooide maren.
Met Acceptatie, Geduld en Vertrouwen,
Ik kan, ik mag en ik wil: nú: 'SPRING':
In Stille Verwondering en Vol Kracht: JA!

Franciska van den Berg